

Ryszard Wołagiewicz

Gronowo, gm. Ostrowice, woj.
koszalińskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 128-129

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

leżono w niej duża ilość skorup, kości zwierzęcych /m.in. szczękę koisną/ oraz 5 obiektów. Obiekt A to kulista konstrukcja z polepy, kamieni, żuźła, przetykanego skorupami i dużymi kośćmi zwierzęcymi, sięgająca do głębokości 1,05 m. Obiekt C to kłoc żuźła o średnicy 0,20 m, spieczony w górnej części z polepą. Wystąpił tu węgiel drzewny. Całość sięgała do głębokości 0,75 m. Obiekt D to palenisko zbudowane z polepy spieczonej z drobnym żuźlem., w środku ślady niespalonego drewna. Na głębokości 0,70 m wystąpił popiół przemieszany z przepalonym piaskiem.

Czarna, zbita ziemia warstwy kulturowej uniemożliwiła obserwację zarysów jam czy innych konstrukcji w rzutach poziomych /poza wymienionymi obiektami/. Natomiast w profilach zaobserwowano wyraźne ślady 4 słupów, sięgające do głębokości 1,2 - 1,3 m, płasko ściętych, o średnicy około 20-30 cm. Z obserwacji rozmieszczenia słupów w profilach należy wnosić, że prawdopodobnie był to narożnik chaty.

Badania będą kontynuowane.

GRONOWO, gm.Ostrowice
woj.koszalińskie

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Wołgiewicz. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Czwarty, ostatni sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury wielbarskiej z okresu rzymskiego. Pole orne z okresu wpływów rzymskich.

Zbadano siedem kurhanów /nr 7-12 i 15/. Wszystkie posiadały nasypany ziemne. Z wyjątkiem kurhanu nr 15 z pochówkiem jamowym, pozostałe zawierały pochówki szkieletowe w drążonych kłodach złożonych w prostokątnych jamach grobowych. W kurhanie nr 8 i 11 groby posiadały obwarowania z gładów ułożonych wzdłuż krawędzi jam. Kurhan nr 10 miał dwa pochówki pierwotne w tym jeden symboliczny oraz pochówek wtórny. Kurhan nr 10 zawierał importy rzymskie: w grobie nr 2 /wyraźbowanym w starożytności/ zachowało się ucho i kabłąk kociołka skośnie żłobkowanego /E 44-48/ oraz srebrny drucik po zapince /A.V/ zdobionej w stylu "barokowym", natomiast w grobie nr 3 misa /E 99/100/, para ostróg /gr.1/, sprzączka /gr. D1/ i szpila /gr. IVb/.

Pod kurhanami nr 7-11 odkryte zostały dalsze ślady pola ornego zachowanego w postaci próchnicy ornej i znajdujących się w jej spągu smug bruzd wykonanych radłem. Łączna powierzchnia odkrytego pola wynosi około 0,2 ha. Pierwotne pole zajmowało całą terasę i liczyło oko-

to 1,5 ha. Pole orne nawarstwiło się na rumowisko pieca chlebowego zawierającego spieczone fragmenty naczyń z brzegami facetowanymi /faza A3 lub B1/. Dzięki stratygrafii /piec z fazy A3-B1' oraz kurhany z fazy C1/ pole orne posiada pewną metrykę chronologiczną i było uprawiane najwcześniej w ciągu fazy B1, najpóźniej w ciągu fazy B2, a więc w ciągu stulecia od połowy I do połowy II wieku n.e.

W wyniku systematycznych badań prowadzonych w latach 1973-1976 zbadano całkowicie cmentarzysko kurhanowe i rozkopano 30 mogił. Rozpiętość chronologiczna tego cmentarzyska obejmuje fazy B1-B2/C1 /C1a/. Próbne badania na sąsiadującym cmentarzysku płaskim dały wynik negatywny. Najprawdopodobniej zostało ono zniszczone przy budowie autostrady.

Ogólne wyniki badań są następujące: cmentarz płaski został założony w późnej fazie młodszego okresu przedrzymskiego /A3/. Z tego czasu pochodzi piec chlebowy usytuowany na peryferiach osady. W ciągu okresu rzymskiego począwszy od fazy B1 poza cmentarzyskiem płaskim rozpoczęto sypanie kurhanów, a peryferię osady zamieniono na pole orne. W końcu fazy B2 pole zamieniono na ugór i włączono do nekropolii. Najpóźniejsze pochówki na cmentarzysku płaskim i kurhanowym pochodzą z fazy C1a.

Materiały znajdują się w Muzeum Narodowym w Szczecinie.

Badania zakończono.

GRZYBNICA, gm. Manowo
woj. koszalińskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ryszard Wołagiewicz. Finansował WKZ w Koszalinie. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z kręgami kamiennymi kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Zbadano kurhan nr 10 i krąg nr III. Kurhan posiadał bruk kamienny o średnicy 9 m i pochówek szkieletowy zorientowany na linii północ-południe z odchyleniem na zachód. Krąg posiadał stojące na obwodzie głazy obłożone polnymi kamieniami, piaszczyste kolisko i stelę pośrodku. Pód stelą znajdował się pochówek szkieletowy bez wyposażenia. Przeprowadzono badania geofizyczne, którymi objęto teren zagłębienia pojedynczych głazów i skupisk kamieni polnych - domniemanych dalszych kręgów i pochówków.

Badania będą kontynuowane.